

med katerim postaja država resnični predstavnik vse družbe, je proces njenega odmiranja.

Pa še nekaj. Tudi nastanek in razvoj marksistične teorije o odmiranju države kažeta, da je čisto neutemeljeno ravnanje tistih, ki postavljajo nekakšnemu mlademu Marxu nasproti nekakšnega zrelega Marxa, češ da je prvi za družbeno znanost mnogo bolj pomemben od drugega, ki da se je izrodil v fanatičnega in zadržega politika. Temu nasproti pa tudi geneza teorije o odmiranju države dokazuje, da tvorita »mladi« in »stari« Marx nerazdružljivo razvojno celoto, med katero je intelektualno dozoreval ideolog in voditelj delavskega razreda. Vse to, kar tvori ogromni opus Karla Marxa, sega tako ali drugače nazaj do tistih neposrednih virov, kjer je le-ta začel svojo življenjsko pot znanstvenika in revolucionarja, med katero je oblikoval tisti pogled na družbo, ki mu pravimo znanstveni socializem. Tisti, ki se sklicujejo samo na »mladega« Marxa, se vračajo nazaj na predmarksistične pozicije abstraktnega humanizma in heglóvskega spiritualizma ter jemljejo marksizmu zavestno ali nezavestno, vendar pa nujno, njegovo znanstveno revolucionarno bistvo, in sicer v imenu nekakšnega mladega Marxa.

VETER

Pavle Zidar

Ves krhek sem in veter me drobi
med prsti nepotêšenimi v prah,
na zemljo vsipljem se ko žarek plah,
ki se lotevajo ga temni sni.

Po vseh životih nerazločnih trav
na blizu sem in daleč razmetan,
široko kakor mrtvec zre me dan,
kot bi nečesa se še vedno bal.

Izruj me, ruj do zadnjega glasu,
ki rad bi v bridki žalosti domov,
da stal le mir bo grobni pred menoj
in ti, svetlejši od vsega nocoj.

Zametlo bo poti do sem, težkó,
da najde me še drag spomin v slovo.